

Zaterdag

den 14 April.

FRANKFORT, den 10^{den} April.

Terwijl de heer *Fels*, een der schrijvers van de *Duitsche Tribune* nu voor eenige dagen werkelijk over de Beijersche grenzen is gebragt, wordt het geregeld onderzoek tegen den heer *Wirth*, een ander schrijver van dat dagblad, ijverig voortgezet. De staats-procureur heeft den voorslag gedaan, om gemelden heer van Tweebruggen naar Landau te laten overbrengen, vermits bij de stemming der gemoederen te Tweebruggen het gerigt niet vrij en onbevooroordeeld vonnis scheen te kunnen vellen; maar deze voorslag is door het gerigt van de hand gewezen.

Wat de *Duitsche Tribune* betreft, door de inhechtenisneming van den heer *Wirth*, was de uitgave geen enkelen dag gestaakt geworden. De tweede redacteur had dezelve tot den 21sten Maart onafgebroken voortgezet. Dan op dezen dag ontving de heer *Ritter*, de drukker van het dagblad, eene order van de regering, om hetzelfde niet verder te drukken. De heer *Ritter* vond genoegzame redenen om zich naar dit verbod te gedragen, en zoo werd de *Tribune* niet verder uitgegeven. Men zegt echter, dat zij binnen eenige dagen weder zal verschijnen. De *Allgemeine Anzeiger* van Tweebruggen meent er een middel op gevonden te hebben, om zich aan de censuur te onderwerpen en toch aan het publiek de artikels mede te deelen, welke zij geschrapt heeft. Hij laat namelijk deze artikels drukken, maar doorgelield met eene streep, zoo als de censor gemaakt heeft.

Men schrijft uit Wiesbaden, dat de aanspraak, waarmede de hertog van Nassau de staten-vergadering onlangs heeft geopend, geen goeden indruk op de kamer der afgevaardigden heeft gemaakt. Deze behelst duidelijke blijken van misnoegen over de oppositie, welke in die kamer heeft plaats gehad, en de heerenbank wordt ten koste van de afgevaardigden hoogelijk gezezen.

— Van de Saksische grenzen wordt het volgende geschreven: « De censuur dreigt thans in het koninkrijk Saksen, ondanks onze constitutie, een gantsch andere gedaante aan te nemen; de regering keert tot de Fran-

ke onder Napoleon's strengen censuur, misdaadige misdaden worden. Verscheidene journalisten zijn reeds met hunne journaals van Dresden en Leipzig naar het naburig Altenburg verhuisd, anderen hebben hunne tijdschriften naar Altenburg in commissie gegeven, waar zij thans gedrukt worden, terwijl de schrijvers zelve zich in het koninkrijk Saksen bevinden.

— Volgens brieven uit Napels van den 23sten Maart, zijn de geruchten omtrent de vele menschen, welke door de aardbeving van den 8sten dier maand in Calabrie zouden omgekomen zijn, overdreven. Te Cantazaro hebben slechts eenige personen bij het instorten van gebouwen het leven verloren.

— Brieven uit Rome, welke men te Bologna ontvangen heeft, bevestigen de hoop, dat de zaken van den kerkelijken staat, door bemiddeling der groote mogendheden, weldra in der minne zullen geschikt worden.

ZWITSERLAND, den 2^{den} April.

Luzern. De buitengewone landdag is den 30sten Maart gescheiden en de afgevaardigden zijn naar huis wedergekeerd, zonder eenige bepaalde besluiten genomen te hebben. Ten aanzien van Bazil werd goedgevonden, om de militaire bezetting van dit kanton, ter handhaving van de rust en orde, tot den 15^{den} April te doen voortduren.

— Uit Frijbürg wordt gemeld, dat de gemeente Domdidier zich thans geheel onderworpen heeft.

LONDEN, den 7^{den} April.

De *Morning Chronicle* heeft voor een paar dagen eene lijst medege-deeld van nieuwe pairs, welke onverwijld zouden benoemd worden. De *Courier* verzekert nog heden, dat graaf *Grey*, hoezeer daartoe onbepaald door den Koning geautoriseerd, gelijk Z. M. zelf erkend heeft, voor de tweede maal der hervormingsbill aan geene benoeming van nieuwe pairs delijk, en nu nog hoop schijnt te koesteren van in het geheel niet noodig te zullen hebben van daartoe over te gaan.

Het publiek kan nu gedurende het met den 5^{den} dezer geëindigde vierendeel jaars, waarvan men zulk een nadeelige uitkomst vreesde,

heeft integendeel eene naar de omstandigheden allergunstigste uitkomst opgeleverd. In plaats van, in vergelijking met gelijke drie maanden van het jaar te voren, een te kort te geven, leveren de nu met den 5^{den} dezer geëindigde 3 maanden het aanzienlijke overschot op van 223,360 p. st. en zulks niettegenstaande de vermindering van lasten en de belemmeringen, welke handel en vertier door de omstandigheden ondervinden.

Met de cholera loopt het hier te lande ten einde; volgens de heden morgen verschenen officiele rapporten heeft, in de laatste 24 uren, in deze hoofdstad het getal nieuw aangetastten slechts 23, dat der overledenen 19, en dat der herstelden 23 bedragen. In alle overige plaatsen van ons land, waar de ziekte nog heerschende is, bedroeg in de laatste 24 uren het gezamenlijke getal van nieuw aangetastten 39, dat der overledenen 19 en dat der herstelden 23.

PARYS, den 8sten April.

De leden van de kamer der afgevaardigden komen tegenwoordig traag op. Een aantal hunner verlaten de hoofdstad om de cholera en begeven zich naar hunne woonplaatsen. Intusschen moet de wet, waarbij de noodige inkomsten voor den staat verzekerd worden, nog worden vastgesteld, en sommigen vreezen, dat welligt geen genoegzaam aantal leden zal blijven, om daaromtrent een besluit te nemen.

De president van den raad van ministers, de heer *Casimir Perrier*, is mede door de cholera aangetast geworden, doch door spoedig aangebrachte hulp zoodanig behoed, dat men oordeelt, dat hij buiten gevaar is. De koetsier van den minister, en de echtgenoot van den secretaris-generaal bij het ministerie van binnenlandsche zaken, hebben mede deze ziekte gekregen, gelijk ook de heer *Royer-Collard*. Het ministerie van binnenlandsche zaken, hoezeer allezins luchtig tusschen pleinen en hoven gelegen, is een der eerste gestichten van de hoofdstad, waar de cholera zich heeft geopenbaard.

Het getal cholera-zieken is in de laatste 24 uren nog weder vermeerderd; maar het getal sterfgevallen wordt naar evenredigheid minder, want men achtte, dat de ziekte weldra het hoogste punt van haren toegenomen graad zal bereikt hebben.

Het getal aangetastten bedraagt in de laatste 24 uren 717; het gansche getal sedert het ontstaan der ziekte nu 3077; het getal overledenen bedraagt in de laatste 24 uren 287; het gansche getal sedert het ontstaan der ziekte 1199.

De cholera begint zich ook meer en meer in den omtrek van Parijs op het platte land te verspreiden.

Het denkbeeld van vergiftiging is thans bij den minderen stand geheel geweken, en dezelve maakt zich thans over de cholera niet weinig bekommerd.

De cholera houdt tegenwoordig zoo zeer de aandacht bezig, dat de dagbladen tot dus verre weinig of geen aanmerkingen maken omtrent het thans ook alhier bekend geworden besluit van den Keizer van Rusland, waarbij Polen bij het Russische rijk wordt ingelijfd.

Daar de gevangenis St. Pelagie als ongezond erkend is, zullen een aantal wegens schulden gegijzelden, op hun verzoek, van daar naar eene andere gevangenis overgebragt worden. Voorts heeft de Koning aan een aantal gevangenen gratie verleend. Tot dus verre echter, heeft de cholera zich nog in geene gevangenis geopenbaard.

In een der dagbladen vindt men het voorstel herhaald, om tot welzijn der armen en van den behoeftigen stand, landbouwende kolonien gelijk in de Nederlanden in te voeren.

— De prefect te Grenoble heeft order gesteld, om de wapens van de nationale garde aldaar, die nog niet ingeleverd zijn, door de commissarissen van politie te laten ophalen.

De beruchte *Vidocq* is weder als hoofd van de politie te Parijs in dienst getreden.

Een der ministeriele bladen maakten melding van het geen in het jaarboek der Porte omtrent Algiers aangeteekend staat; doch merkt aan, dat men zulks niet anders moet beschouwen dan als een zeker genoeg, hetwelk de Porte zich wil verschaffen, om hare onderdanen in den waan te houden, dat zij nog altijd over de gansche uitgestrektheid van het oude rijk blijft heerschen, althoos zij in onderscheidene streken, gelijk in Egypte, Griekenland en Algiers, geen gezag meer heeft.

BRUSSEL, den 10den April.

In de zitting van gisteren, zijn aan de kamer der vertegenwoordigers de volgende stukken medegedeeld.

Protocol der Londensche conferentie, gehouden den 31sten Maart 1832. Tegenwoordig: de gevolmagtigden van Oostenrijk, Groot-Brittanniën, Pruisen en Rusland.

De gevolmagtigden der vier hoven, in conferentie vereenigd, hebben in overweging genomen de uitwisseling der acte van ratificatie der overeenkomst van den 14den December 1831, bepaald op den 31sten der tegenwoordige maand Maart.

Terwijl de eindelijke uitslag der onderhandelingen van de Londensche conferentie staat verkregen te worden, zijn de gevolmagtigden der vier hoven van meening geweest, dat de uitwisseling der acten van ratificatie der overeenkomst van den 14den December 1831 gelijktijdig behoorde plaats te hebben met die der ratificatie van het traktaat van 15 November, waarvan overeengestelde overeenkomst het gevolg is geweest.

Uit dien hoofde is goedgevonden, dat een nader uitslag voor de uitwisseling der acte van ratificatie derzelve overeenkomst aan den Belgischen gevolmagtigde zou voorgelagen worden, met de verzekering, dat de vier hoven al de bepalingen der overeenkomst van den 14den December 1831 volkomen goedkeuren, en dezelve als eene vast bepaalde en voor hen verpflichtende schikking beschouwen.

De Belgische gevolmagtigde heeft verklaard niet gemagtigd te zijn, om in een nader uitslag toe te stemmen.

Dien ten gevolge, en van de ontvangene stellige orders niet kunnende afwijken, verzoekt hij, dat het tegenwoordige protocol geopend blijve, tot hij er zijn hof van verwittigd hebbe.

Wessenberg, Neumann, Palmerston, Bulow, Esven, Mastuszewic, Silvain van de Weijer.

Protocol No. 56 der conferentie, gehouden den 5den April 1832. — Tegenwoordig; de gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanniën, Pruisen en Rusland.

De gevolmagtigden der vijf hoven hebben zich op het departement van buitenlandsche zaken vereenigd. De gevolmagtigden van Frankrijk en Groot-Brittanniën hebben de conferentie geopend, doende opmerken, dat er sedert den 31sten Januarij meer dan twee maanden verlopen zijn, op welken dag zij, met den Belgischen gevolmagtigde, de acten van ratificatie van het traktaat van 15 November 1831 uitgewisseld hebben.

Wat het protocol der vijf hoven betreft, dat op de gelegenheid der conferentie geopend was gebleven, wegens de redenen in hetzelfde protocol vermeld, ten einde aan de hoven van Oostenrijk, Pruisen en Rusland de vrijheid te laten, om de acten hunner ratificatie mede uit te wisselen, zonder de eendragt te benadeelen, welke tot dus verre zoo gelukkiglijk tusschen de vijf mogendheden bestaan heeft, en van welker behoud de handhaving van den vrede van Europa geheel afhangt.

Dat de hoven van Frankrijk in Groot-Brittanniën, door te besluiten om tot heden te wachten op eenige mededoeling van de zijde hunner bondgenooten, ten aanzien der ratificatie van het traktaat van 15 November, het sterkste bewijs hebben gegeven van den prijs, welken zij op deze eensgezindheid stellen, gelijk van hun levendig verlangen om den algemeenen vrede te bewaren; doch dat uit de mededeelingen, welke de beide hoven onlangs ontvangen hebben, moet opgemaakt worden, dat de gevolmagtigden hunner bondgenooten van de noodige magt zijn voorzien, om de ratificatie van het traktaat van 15 November uit te wisselen, en dat vermits het voor het behoud van den algemeenen vrede noodzakelijk is, dat de zaken van Belgie spoedig ten einde komen, de gevolmagtigden van Frankrijk en Groot-Brittanniën die van Oostenrijk, Pruisen en Rusland uitnoodigen om te verklaren of zij gereed zijn om tot de uitwisseling van het traktaat van 15 November over te gaan, en, ingeval zij dit niet mochten wezen, de omstandigheden bekend te maken, die hun hierin verhinderen.

De gevolmagtigden van Oostenrijk, Pruisen en Rusland haasten zich, de gevolmagtigden van Frankrijk in Groot-Brittanniën te antwoorden;

Zij verklaren de verzekeringen, welke de gevolmagtigden van Frankrijk en Groot-Brittanniën hun herhaald hebben, naar waarde te schatten en achten zich gelukkig, sedert de opening der Londensche conferentie de tolken geweest te zijn van de niet minder vredelievende gezindheden der drie hoven, welke zij vertegenwoordigen; gezindheden, welke die mogendheden ganoopt hebben en nog nopen, om geen middel te verzuimen ten einde den algemeenen vrede en de eendragt der vijf hoven, welke er den besten waarborg van oplevert, te bewaren.

De gevolmagtigden van Oostenrijk, Pruisen en Rusland voegen er bij, dat zij nog niet gemagtigd zijn om de acten van ratificatie van het traktaat van 15 November 1831 uit te wisselen; dat het oogmerk der drie

mogendheden, bij het uitstellen der uitwisseling dezer ratificatie, was om al hunnen invloed in den Haag te bezigen, ten einde Z. M. den Koning der Nederlanden over te halen om tot de 24 artikels van 15 October II. toe te treden, en dat de drie hoven, door niet spreken te trachten om deze toetreding te verwerven, het overtuigendst bewijs gegeven hadden van hun verlangen, om ter vervulling van de bedoelingen hunner bondgenooten en het behoud der rust in Europa mede te werken; dat de uitslag van de laatste pogingen, te dien einde bij Z. M. den Koning der Nederlanden aangewend en blijkbaar uit de verklaringen, welke van wege Oostenrijk, Pruisen en Rusland aan de Nederlandsche regering zijn overgegeven, nóg te versch zijn, dan dat de drie mogendheden gelegenheid zouden gehad hebben om definitive order aan hunne gevolmagtigden te Londen te zenden; doch dat de gevolmagtigden deze orders onverwijld hopen te ontvangen en zich haasten zullen dezelve aan de conferentie mede te deelen.

Wessenberg, Neumann, Palmerston, Bulow, Esven en Mastuszewic.

Na het lezen dezer stukken, heeft de minister aan de kamer der depêches medegedeeld, waarbij hij den Belgischen ambassadeur te Londen aangeschreven heeft, om niet toe te stemmen in eenige verlenging van den bepaalden termijn tot uitwisseling der ratificatie van het traktaat over de vestingen. Hij heeft mede verscheidene depêches van onze afgezanten te Londen en Parijs gelezen, waarnaar blijkt, dat de uitwisseling der ratificatie nog geen plaats heeft gehad; dat graaf Orloff tusschen den 10den en 12den een koerier verwacht, en geen den minsten twijfel heeft, dat hij de order tot uitwisseling der ratificatie zal overbrengen.

— De aartsbisschop van Mechelen is aldaar Zondag laatstleden door den bisschop van Doornik plegtstatig gewijfd. Maandag avond was de stad algemeen verlicht en hebben er onderscheidene feesten plaats gehad.

MIDDELBURG, den 11den April.

Bijzondere berichten uit Antwerpen melden, dat men steeds voortgaat met overal versterkingen op te rigten, zoo dat de stad als onder borstveringen begraven is; doch dat vele dier versterkingen nog niet voltooid hebben van de stad zelve te bedreigen. Eene menigte dat ingesloten verlaten dagelijks die stad, en hante ledige huizen worden dadelijk door militairen bezet.

BREDA, den 12den April.

(Particuliere Correspondentie).

Door het 1° bataljon der 2de afdeeling Geldersche schutterij, staart van de 2de compagnie, gekommandeerd door 1° luitenant *van der Grinten*, tijdens den bij *Graaumanns* te Galder voorgevallen brand, in dat dorp ingekwartierd was, is, ter ontmoeting in de schade van dien brand landman, wiens gulle vriendelijkheid en gastvrijheid den lof van alle zijde bij hem nachtverblijf gehouden hebbende krijgslieden wegens een som van f 230.22, zijnde het beloop van eene dag traktement over het geheele bataljon hijeengebragt. Het schijnt ook dat de voornoemde *Graaumanns* nog eene aanmerkelijke ondersteuning ontvangen zal, uit de groote collecte, welke bij het mobiele leger heeft plaats gehad, ten behoeve van de, ten gevolge van den brand te Boxtel, hulpbehoevende landlieden, waarvan de opbrengst de behoefte dier noodlijdenden heeft overtroffen.

HERTOGENBOSCH, den 12den April.

(Particuliere Correspondentie.)

Uit Eindhoven vernemen wij, dat aldaar den 9den is aangekomen het 3de bataljon der 2de afdeeling Geldersche schutterij, gekommandeerd door den majoor *Hofmeister*, terwijl het 2de bataljon dier afdeeling onder het bevel van den majoor *Mailand*, dienzelven dag te Oirschot gearriveerd is. Beide bataljons, welke zoo wegens derzelve tatkundigheid als krijgshetig aanzien, onder de schoonste onzer armee mogen geteld worden, zijn op hun verzoek bij het mobiele leger ingedeeld en zijn als vreedzaam met de 3de afdeeling *Wageningen*, en getuigde een groot deel der vestingdienst binnen Breda te hebben waargenomen.

Mengewerk

Wat nu?

Twee nieuwe protocollen? Wat behelzen zij? Zijn de zwaargheden opgelost? Zien de mogendheden de redelijkheid onzer verdringen in? Zal de vrede behouden blijven? Wat goeds deelen zij ons betrekkelijk een en ander mede? — Niets van dat al. Den 31sten Maart kwamen de plenipotentiarissen van Oostenrijk, Pruisen, Engeland en Rusland bijeen, om te beslissen, dat het traktaat van 14 December wegens daaraan

ping der Belgische fortificaties, als een gevolg van dat van 15. Novemb. wegens de scheidings-voorwaarden tusschen *Belgie en Nederland*, te gelijkertijd behoorde geratificeerd te worden; dat het laatste nog niet door *Oostenrijk, Pruisen en Rusland* geratificeerd zijnde, de termijn van uitstel gevoegelijk kon verlengd worden; waarin *Belgies* afgezant niet kon stemmen voor en aler hij orders van zijn gouvernement had. Den 5den April was de conferentie weder vergaderd, bij welke gelegenheid de Fransche en Engelsche gezanten categorisch antwoord aan hunne overige collega's vroegen, waarom de uitwisseling der ratificaties nog geene plaats gevonden had, die daarop, met andere woorden repliceerden, omdat het nog geen tijd was. Ziedaar den hoofdzakelijken inhoud der beide nieuwe staatsstukken. Voeg hier nu bij, dat het Belgische ministerie stellig geweigerd heeft om in een verder uitstel toe te stemmen; en wij komen van zelf tot de eenvoudige vraag: Wat nu? Zal dit weigerend antwoord *Oostenrijk, Pruisen en Rusland* noodzaken om toe te treden? De Belgische afgevaardigden hebben dat antwoord hoogelijk toegejuicht, en er bij gevoegd, dat Koning *WILLEM* door de wapenen moest gedwongen worden om het bewuste traktaat aan te nemen. Wordt zulks het geval, dan gaat het doel der mogendheden tot het behoud van den algemeenen vrede verloren; want Koning *WILLEM's* onderdanen hebben krachtige middelen om zich tegen dien dwang te verzetten. Wordt, niettegenstaande het protest van *Belgie*, de ratificatie-termijn stilzwijgend verlengd dan geeft de conferentie *Belgie* het recht om wraak te roepen over hare onrechtvaardigheid; en de oorlog blijft niettemin mogelijk. De vraag is en blijft denhalve: Wat nu? Wie zal haar beantwoorden; wie den sluier der toekomst ophalen en ons met zekerheid kunnen zeggen: dit of dat zal het onvermijdelijk gevolg der weigering van het Belgische gouvernement, en van de volharding van het Nederlandsche zijn? De conferentie moet tusschen die weigering en volharding beslissen en een middelweg inslaan, dien wij in ons voorlaatste nummer als den moeilijkst te bewandelen aanwezen. Van alle proeven ter vereffening der Nederlandsche en Belgische aangelegenheden zal eene nieuwe proef, bij gevolg de luisterrijkste worden; en het 57ste door haar te ontwerpen projectol alle vroegere in staatkundige waarde verre overtreffen.

Wachten wij intusschen met die gelatenheid, den echten Nederlander eigen, ons lot af. *TALLEYRAND* zei, onlangs, aan iemand, die hem de gewone dagelijkse vraag deed, hoe het met de beslissing tusschen *Nederland en Belgie* zou afloopen: «Hoe weet ik het? denklijk zal eene toevallige omstandigheid er een einde aan maken.» Wij laten het gezegde van dien valschen profet, die zijne knien voor zoo menigen Baal gebogen heeft, daar, en houden ons liever aan het gezegde van *SALOMO*: *Menschenvrees legt een strik; maar die op den Heere vertrouwt, is onschuldig.*

Onze verplichting.

Dankbaarheid is eene deugd, die haren beoefenaar vereert en hem de hoogachting van alle weldenkenden en braven doet verwerven. Zij is het gevolg van bewezene weldaden, van gesmaakte zegeningen, van genotene voorregten of genoegens, en een schitterend kenmerk van onzen zedelijken aanleg en onzer verhevener natuurbedeeling. Wat maakt een sterveling verachtelijker in het oog zijner medemenschen, dan het ten toon spreiden van koele onverschilligheid voor het door hem ondervondene goede; wat verlaagt hem meer beneden de waarde van het zedelijke schepsel, dan ondankbaarheid jegens zijne weldoeners, jegens zijne vrienden, jegens zich zelven? Als een verzaker van zijn wezealijk geluk, als een nietswaardige, die minder is dan het redelooze dier, brandmarkt hij zich zelven met schande en oneer en wordt van elk verlaten en geschuwd.

Bevoorrecht en beannemswaardig dan hij, die geene zegeningen, geene gunsten, geene voorregten, geene weldaden gevoelloos geniet; maar wiens daden en depluizen het onmenschaamelijk blijkt geven, dat hij beoefenaar van eene der schoonste deugden, van waarachtige dankbaarheid is.

Wat wij ook zijn op dit benedenrood; in walc eenen rang of stand geplaatst, er gaat geen dag van ons leven voorbij, zonder overvloedige stoffe tot erkentenis op te leveren, jegens het hoogst weldadige, hoogst goedgegunstige, hoogst liefderijke en in zegeningen onuitputtelijke opperwezen; dat leeren ons rede en godsdienst, maatschappelijke verlichting en beschaving; dat zullen wij, of behooren wij ten minste telkens te gevoelen en te betuigen, willen wij aanspraak maken op den eernaam van verstandig denkende wezens.

Vestigen wij het oog op de volken, die ons omringen, en vergelijken wij daarmee onzen staatkundigen en burgerlijken toestand. Rampen en ellende, tot de onzalige bron van onerkentelijkheid en ontzedenheid, van wantrouwen, rancune, twist en bandeloosheid voortvloeiende, kenmerken zich schier atom, waelingen en verdeeldheden van verschillenden aard en om verschillende oorzaken, ontdeken wij in de meeste landen van ons werelddeel en tot een der grootste gezinnen des aardbodems; terwijl stille gelatenheid, voorbeeldelooze eendragt, prijstelling

op reine dengdsbetrachting, gezindheid tot het behartigen van het goede en edele, eerbied voor de godsdienst, broederlijke verdraagzaamheid, onwankelbare moed, lust tot aanwending onzer zinnelijke en zedelijke krachten; de onloochenbare zegeningen en weldaden zijn, die de goede Voorzienigheid ons onafgebroken doet saken.

Zouden wij dit alles gevoelloos genieten en geene dankbaarheid in ons binnenste koesteren? Dat ware strijdig met den goeden geest, die het Nederlandsche volk, tot bewondering van *Europa*, ja van alle beschaafde natien, kenmerkt. Het is zoo, wij ondervinden zware tegenspoeden, groote, onverdiende teleurstellingen; wij dragen knellende lasten en gaan gebukt onder zware bekommernissen, wier ontheffing het menschelijk oog moeilijk vooruit kan zien. De toestand, waarin wij met betrekking tot onze staatkundige aangelegenheden verkeerren, als verlaten door vroegere bondgenooten, met wier vriendschap wij zoo hoog liepen; als tegengewerkt in onze regtmatige vorderingen; als gedwongen wordende tot onderwerping aan voorschriften, die plicht en eer en geweten volstrekt verbieden aan te nemen; die toestand is laagchelijk en drukt de ziel van den opgeruimdsten dikwerf ter neer. Een oorlog staat veelligt gereed om ons in nieuwe bezwaren en onzekerheden te wikkelen; en het is God bekend, hoe de uitslag van dien toestand zijn zal! Maar het is ook even waan, dat wij mogen danken en dubbel verplicht zijn te danken voor zegeningen, die men elders te vergeefs zoekt. Het mege ons kleine, door kunst hoofdzakelijk vruchtbare land, niet aan eene onoverzienbare schare van behoeftigen ontbreken: in de nooden dier behoeftigen mogen wij door zoo ve'e gepaste als toereikende middelen, God lof! nog voorzien. Hongersnood en gebrek zijn vreemdelingen bij ons; de armoede behoeft er nog niet tot razende dolzinnigheid en wet en gezag verireden de muiterij over te slaan; die waarachtige geschiktheid en bekwaamheid tot werken bezit, heeft het zich zelven te danken als hij het brood van de bedelaar moet eten. De zoogenoemde gemeene man, op onzen grond woonachtig, is geen bandiet of oproermaker, zoo als in *Parijs*; geen huizen plunderaar en brandstichter zoo als in *Engeland* en *Frankrijk*; geen beschimper en uijouwer van den vorst, of onze achtbare volksvertegenwoordigers; geen beleediger of onteerder van het heiligdom der godsdienst of deszelfs achtbare priesteren-schaar. Het bezoldigen van huurlingen tot het voortplanten van volksverdoeldheid of het bewerken van opstand, behoort bij ons, Goddank! niet te huis. — Hoe moeilijk en hooggeklimmen, ja zelfs voor velen onvoldoendebaar de schattingen zijn den lande verschuldigd, elk beijvert zich zoo veel mogelijk, om, naar zijne verplichting, op te brengen, wat de wet hem voorschrijft, en het getal der volslagen wederspannigen staat hier als een tot honderd.

Zoo mogen wij over het algemeen oordeelen, waartegen geene enkele uitzonderingen iets sijden.

Van waar al dit wezealijk belangrijke, en zegenvol goede? Van den invloed des beschermendes geestes, die over ons waakt; die ons gadeslaat en bezielt. Van de weldoende hand der Voorzienigheid, tot wier miskenning de snoodste ondankbaarheid alleen in staat is.

Voegen wij bij dit alles de verschooning, die wij, tot nog toe, in ons vaderland ondervinden van eene schrik aanjagende krankte, die elders zoo vele slagtoffers ten grave voerde en thans in het door onlusten en onheilen ten afgrond reigende *Frankrijk* begint te woeden; die onze landpaleu als het ware is voorbij gegaan en van het noorden naar het westen en van daar naar het zuiden is overgestoken, zonder onze bevoiking aan te tasten. Of zouden wij nog meer moeten opsommen, om onze algemeene verplichting tot dankbaarheid aan te wijzen? Neen, landgenooten! gij gevoelt het in vollen nadruk, wat gij geniet en wat u, door Gods gunst, te beurt valt! De mate van het goede weegt in uwe schatting rijkelijk op tegen de mate van het schijnbaar kwade. Uwe erkentenis zult gij meer en meer door daden doen blijken, en die erkentenis zal en moet de drijfveer zijn, om op den ingeslagen weg van volksdeugd en volkseendragt, rustig, hopenend voort te gaan. Wat het den Alwijzen behagen moge ons ter beproeving en loftering toe te zenden of te doen ervaren: wij mogen er zeker op rekenen, dat de beoefening van opregte, kinderlijke dankbaarheid door Hem niet onbeloond zal gelaten worden, die ons uit zoo menig dreigend gevaar redde, en, ons duizende malen, de blijken zijner hooge bescherming kenbaar maakte.

Het goede voorbeeld.

Niet alleen in de steden, maar zelfs op dorpen, beijveren zich onze vrouwen en maagden, om, door het navolgen der nationale kleeddragt te toonen hoezeer zij van herten instemmen met het goede doel, het welk men zich daarmee voorstelt. Voor weinige dagen had er eene vrienden-bijeenkomst op een oazer dorpen, in het hartje van *Holland*, plaats. Allenaangenaam werd men daar verrast door het verschijnen, geheel in de nationale kleeding, van een allerliefst jong meisje, gesproken uit een zeer achtingswaardig geslacht. Zij was van hare ouders vergezeld, alsmede van hem wien zij haar hart geschenken had, om naderhand ook hare hand te schenken. Men bevonderden het bevallige der kleeding en bij de meesten werd het besluit meer en meer bevestigd, om bij het

aanschaffen van nieuwe kleederen, het aangewezen voetspoor te volgen. Dit goede en navolgenswaardige voorbeeld leverde gedurende den ganschen avond eene overvloedige en aangename stof tot onderhoud, wekte vaderlandsche gezindheden en gevoelens op, en bragt dus zeer veel toe tot het genoeg van dien kleinen vriendenkring. De gastheer en gastvrouw waren zoo zeer overtuigd van den goeden geest, in dezen door het lieve meisje en hare waardige ouders aan den dag gelegd, en van het groote nut dat er in gelegen is, om door een goed voorbeeld het onwederlegbaar nut eener nationale kleederdragt te bevorderen, dat eerstgenoemde beoefde het voorgevallene met de noodige bescheidenheid kenbaar te zullen maken en het is alleen hiernaan dat deze weinige regelen haren oorsprong ontleenen.

Prijs-Courant van Effecten.

Amsterdam, den 12den April.

N. Werk. Schuld		S. Perp. rente Par.	
41½ a 42¼	15½	46¾ a 47½	47½
» Uitgest. dito 16¼ a 16¾	16¼	» Dito Amsterd. 29½ a 30	29½
» Kans-Biljetten 69½ a 70	69½	» Obl. te Londen 6¼ a 6¾	6¼
» Amort. Sijnd. 56½ a 56¾	56½	» Uitges. schuld 83 a 83½	83½
» Dito dito 87½ a 88	87½	O. Obl. Ween. bank	
» Losrenten dito 100 99 a 99½	99½	» Dito	
» Oorlogslasten 92½ a 93	92½	» Cert. Goll. en Co.	
» Schatkistbiljet. 1000 99 a 99½	99½	» Obl. Metalliek 83 a 83½	83½
» Dito 50 a		» Idem London	
» Neg. 1831 6 pCt. 92½ a 93	92½	» Dito	
» Dito 1832 5 pCt. 79½ a 79¾	79½	» Bank-Actien f	
» Handelmaats. 79 a 79½	79½	» A. f 100 Roths.	
F. Inschrijving 68¾ a 69¼	69¼	» Dit. f 250 dito	
» Dito Certific.		N. Cert. Falconnet 72½ a 73¼	73¼
R. Obl. Hope en Co. 90½ a 91	90½	» Dito Londen	
» Dito 1828 en 1829 92½ a 93¼	92½	D. Neg. Londen 65½ a 66¼	66¼
» Inschrijving 57½ a 58	57½	E. Geconsolideerde 83½ a 84¼	84¼
» Dito Certificat. 57½ a 58	57½	B. Neg. 1824 44½ a 44¾	44¾
» Ct. Hamb. Adm.		G Obligatiën 22½ a 24¼	24¼
» Dito Negot. 1831 83½ a 84		» Mexico 31½ a 31¾	31¾
» Te Lond. geneg.		P Aand. Neg. 42 m.	
		A. Aand. Neg. 3 sted. 95	95¼

De prijzen der fondsen waren heden staande en zelfs iets geanimeerder, op het laatste hooger afkomende merk van Parijs.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 12 April 1 El 2 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D
Den 13 dito 1 El 1 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 5 D

§ + § De Notaris Mr. W. H. TAAJ, gevestigd te Arnhem, zal op Woensdag den 25sten April 1832 en volgende dagen, te beginnen des morgens precies om 9 uren, ten huize van de Weduwe A. VERHOEVEN, op den Bijlandischen Waard, te Lobith, op dag tot Kermis aanstaande, van koop en boven de f 600, publiek verkoopen: eenen completen zeer aanzienlijken BOEREN INBOEDEL en HUIS RAAD, met voorraad van gerookt SPEK, VLEESCH enz., wijders MELKERY en BOUWGEREEDSCHAPPEN; voorts 10 PAARDEN; waaronder jonge dragtige en Bouwpaarden; alsmede 70 stuks HOORNVEE, waarbij 12 Melkkoeijen en 10 vette slagbare Ossen, eene aanzienlijke partij HOEI, STROO en andere GOEDEREN meer; alles daags te voren te zien.

VERKOOPING.

De Notaris W. DE JONGH, te Tiel, zal, namens zijn principaal, op Dingsdag den 17den April 1832, des voormiddags om 10 uren, in het Heeren Logement, te Tiel, finaal verkoopen:

Een HUIS, voorzien van een groot VOORHUIS, onderscheidene BOVEN- en BENEDEN KAMERS, groote ZOLDER, KEUKENS, KELDERS en ERVE, waarin sedert jaren de Tabaks- en Kruideniers affaire is geëxerceerd, met eene daarachterstaande SCHUUR, waarin zich een GEBRANDE SIROOP-FABRIEK bevindt benevens de GEREEDSCHAPPEN daartoe behoorende, staande en gelegen in het beste gedeelte der stad Tiel; — kunnende de koper, des verkiezende, de helft der kooppenningen tegen vijf per cent jaarlijks, in hetzelfde gevestigd houden; — zijnde het gemelde perceel ingezet en verhoogt tot f 3200.

Nadere onderrigting te bekomen ten kantore van den gemelden Notaris, brieven franco.

§ + § Op den 24sten April en den 8sten Mei 1832, telkens des voormiddags om 10 uren, zal, ten huize van de weduwe G. J. WAMELINK, Logementhoofdster te Aalten, ten overstaan van den Notaris J. H. SCHEPERS, bij inzate en toeslag worden verkocht:

Een ruim en voor weinige jaren nieuw opgebouwd HUIS, voorzien van 5 KAMERS, 2 KEUKENS, KELDERS, ruime ZOLDER, annexe SCHUUR met STALLINGEN en eene afgeslotene PLAATS, staande en gelegen binnen Bredevoord, in het kanton Aalten, Provincie Gelderland, zeer geschikt voor Winkel, Logement of andere Affaire, toebehoorende aan den Heer C. E. LANS, Kapitein in Nederlandsche Dienst.

Zijnde nadere informatie te bekomen bij den voornoemden Notaris te Dinsperlo.

§ + § TE HUUR, eene welgelegen STEEN- en PANNENBAKKERY, met het daartoe behoorende, in de nabijheid van het dorp Winterswijk. Deze Fabriek, met de daarbij gelegen BOERDERY en LANDERYEN, is tevens. UIT DE HANDE TE KOOP, zoo mede ook andere AASTE GOEDEREN, als HUIZEN, LANDERYEN enz. Waaronder een aanzienlijk HEEREN HUIS, met verscheidene BOVEN- en BENEDEN KAMERS, STALLING enz. alles gelegen in en nabij het bovengemelde Geldersche dorp Winterswijk. Adres onder letter W, met franco-brieven, aan den Heer Mr. J. B. ROELVINK, Notaris aldaar, of W. C. WANSLEVEN, Boekhandelaar te Zutphen.

§ + § Ten huize van de Weduwe MEEUWSEN, aan de Rijnbrug te Arnhem, zal men, op Maandag den 16den April 1832, des middags ten twaalf ure, in het openbaar voor afbraak verkoopen: Een BOERENHUIS, staande en gelegen bij het Heuvel, onder Meinerswijk, vroeger toebehoord hebbende aan COENERTBURGERS. Ontrent de voorwaarden van verkoop en informatie te bekomen ten Kantore van den Notaris Mr. G. J. DE EGGE te Arnhem.

§ + § Men verlangt in de maand Mei, tegen eene jaarlijksche rente van ZESTEN HONDERD, een KAPITAAL TJE van f 1000 of 1200 als eerste hypotheek, op een Huis en Landerijen ter waarde van f 2000, gelegen in het kwartier Zutphen. — Iemand genegen die som voor te schieten, wordt verzocht opgave te doen, onder het Adres letter A Z, aan den uitgever dezer Courant.

§ + § Op een Notarieel en Administratief Kantoor, in een gezond en aangenaam oord, ten platten lande van Gelderland, biedt zich de gelegenheid aan, om, tegen betaling van eene billijke schadeboosstelling, eenen JONGELING, ter opleiding te plaatsen, mits eene vlugge hand schrijvende, en niet beneden de 16 jaren oud; adres onder letter B, bij den Drukker dezer. — Brieven franco.

§ + § Een getuwd PERSOON, van middelbare jaren, eene nette en vlugge hand schrijvende, die met primo Januarij 1832, door tijdsomstandigheden, van zijn kantoor bediende heelt moeten verlaten, zag zich gaarne als zoodanig op een Koopmans- of Administratie-Kantoor (hetzij voor twee of drie dagen) geplaatst, en biedt zich tevens aan tot het Houden van Boeken bij Winkeliers of Particulieren. Nadere informatie bij den Drukker dezer. Brieven franco.

De ondergeteekende maakt aan de belanghebbers bekend, dat alle Maandagen, Dondertagen en Zaturdagen eene DILIGENCE van ZWOLLE op GRONINGEN, en denzelfden dag terug rijdt, en wel in den tijd van 15 uren overrijdt, ofschoon de weg nog acht uren onbestraat is. De Wagen rijdt bij den Ondernemer af, van het Logement de Heer van Maan, in de Smeden, te Zwolle, waar men tevens Rijsen en Paarden voor eenen civielen prijs en onder verzekering eener goede bediening, te huur kan bekomen.

De Tandmeester LEHMAN JOSEPH SON.

Zal van den 10den tot den 20sten April, ten huize van de Weduwe WOLTER, te Dinsperlo, over alle gebreken der TANDEN te spreken of te ontbieden zijn.

* * Bij VAN PADDENBURG en COMP., Boekhandelaars te Utrecht, zijn onlangs van de pers gekomen:

I. VERHANDELING over de KOEPOKKEN, zoe als dezelve natuurlijk bij het Rund voorkomen, en door insenting kunnen worden voortgebragt, en over de beveiligende Mok of Pokmok des Paards; benevens een bijvoegsel, bevattende den uitslag der proefnemingen om Runderen door Kinder-Pokstoffe te besmetten en daardoor Koepokken voort te brengen; alsmede de aanwijzing om Koepokstoffe in glazen haas-buisjes te verzamelen en te bewaren, met 5 gekleurde platen, door Dr. A. NUNAN, Hoogleraar in de Praktische Veeartsenijkunde te Utrecht, prijs f 1-20.

II. Aanmoediging en Handhaving tot het maken van de Witte Meesche hoemen, door C. A. BERGSTER, prijs f 0-75.

* * Bij den Boekhandelaar JOH. VAN DER WOUDE, te Amsterdam, is van de Pers gekomen en alom verkrijgbaar gesteld:

I. Bedenkingen over het Crediet f 1-20.
II. Ons tijdelijk en zedelijk belang getoetst aan staat- en huishoudkunde f 0-75.
Beide deze welgeschreven en hoogst belangrijke Werkjes verdienen algemeen gelezen te worden. Gemelde uitgever heeft mede ter perse: Het ontwerp van Tarif op de In- en Uit- en Doorvoer, kritisch getoetst aan het belang van den Handel, de Industrie en 's Rijks Schatkist.